

Дневникъ 67.

(СТЕНОГРАФИЧЕСКИЙ)

Засѣданіе на 7 Юний 1883 год., отворено въ 2 часа слѣдъ пладнѣ, подѣ прѣдсѣдателството на г. Д. Юрукова,

Присѣтствующи 7 членове, отсѣтствующи безъ отпускъ Д-ръ Чомаковъ, Гр. Караджовъ и Св. Тилевъ.

Прѣдсѣдат.: На дневния рѣдъ имаи законопроектъ по изпълнението.

Чл. 127. Съ изпълнителний секвестръ, длъжникътъ или третето длъжно лице, изгубва правото за ползувание отъ секвестриранитѣ недвижими имоти.

Ако секвестриранитѣ имоти сж подѣ наемъ, съобщава се на наемателятъ, че наемътъ, който за напрѣдъ ще има да се плаща, трѣбва да се плаща на изпълнителното сѣдилище.

Ако такъвъ случай не съществува, прѣдварителното владѣние и употребление на ненаеманитѣ недвижими имоти остава въ рѣдѣтъ на длъжникътъ, или на третето длъжно лице. Обаче изпълнителното сѣдилище може, по искание на единъ кредиторъ, който е придобилъ секвестръ, да назначи единъ управителъ на секвестриранитѣ имоти и даже да заповѣда на длъжникътъ, да остави тия имоти.

Чл. 128. Ако длъжникътъ нѣма друго срдѣство за живѣние, освѣтъ приходѣтъ отъ секвестриранитѣ недвижими имоти, изпълнителното сѣдилище може, по искание, да му позволи да се ползува отъ една съотвѣтствующа часть, било прѣзъ опрѣдѣлено врѣме, било до присѣжданието.

Чл. 129. Като интересующи се въ продажбата кредитори трѣбва да се считатъ:

1-о Онѣзи, които сж придобили изпълнителенъ секвестръ върху недвижимитѣ имоти;

2-о Онѣзи, които прѣди извършванието на секвестрътъ, сж добили една сѣдебна ипотека върху секвестриранитѣ недвижими имоти;

3-о Онѣзи, които иматъ една привилегирана отъ законътъ вересия върху тия имоти.

Чл. 130. Кредиторътъ въ расстояние на двадесетъ дена слѣдъ извършениъ секвестръ подава на изпълнителното сѣдилище писменна жалба, въ която иска да се назначи сѣдия-комисаръ за извършванието на продажбата и за опрѣдѣление на мѣстото и врѣмето на продажбата и на продавателнитѣ условия.

Въ сѣщій срокъ изпълнителний служителъ прѣдава всички относящи се до секвестрътъ книга на сѣщото сѣдилище.

Ив. Ст. Гешовъ: Не може ли да се намали тоя срокъ? „Двадесетъ дни“ е много-прѣдлагаемъ да се коже „десетъ дни“.

К. Калчевъ: Когато се потвърждава секвестрътъ срокътъ е 8 дни, защото 10 дни да бже, когато още и секвестрътъ е извършенъ?

Т. Кесяковъ: Тукъ се казва въ расстояние на „двадесетъ дни“, значи кредиторътъ е свободенъ да подаде жалбата си вътрѣ въ 5, 10 дни, но не по късно отъ двадесетъ.

К. Калчевъ: Ако е тъй, тогава да си останатъ 20 дни. Може обаче още да се разбира, че ако стане жалбата подиръ тоя срокъ, кредиторътъ да губи. Но защо да губи? Той може и въ 30 дни да продължи, то е за неговъ интересъ. Не е като за съхранителенъ секвестрътъ, та ако просрочи да губи правото.

Прѣдсѣдат.: То е тъй, г-нъ Калчевъ, но все по-добрѣ да се тури едно опрѣдѣлено врѣме — нѣка остане тъй, като une regle. (Приема се чл.)

Чл. 131. Сждилището трѣбва да испита прошенито и книгата и, ако ги намѣри приемливи, опрѣдѣлява за извършването на продажбата единъ сждия отъ съставътъ си или, ако секвестриранитѣ имущества си намиратъ извънъ сждалището му, делегира за комисаръ околийскій сждия, въ окръжността на когото се намиратъ секвестриранитѣ имоти.

Сждия-комисарътъ опрѣдѣлява мѣстото и врѣмето на продажбата, продавателнитѣ условия и распорѣжда да стане публично обявление и обнародване за продажбата,

Продавателнитѣ условия ся опрѣдѣляватъ, слѣдъ като ся изслуша послѣдующий изпълнението кредиторъ. Мѣжду датата на публичното обявление и врѣмето опрѣдѣлено за продажбата не бива да има по-малко отъ четиридесетъ и единъ день и по-вече отъ шестдесетъ и единъ день.

К. Калчевъ: Тукъ трѣбва да се намали срока. Сега даже се практикува 61 день а вторий, 31 — всичко 91 день, но и това врѣме е дълго, а колко повече ако е 121.

Прѣдсѣдат.: Азъ прѣдлагамъ да бже 41 и 61. (Приема се).

Чл. 132. Разрѣшенията, означени въ прѣдидущий членъ, ся съобщаватъ на длъжникътъ и на интересующитѣ ся кредитори.

Чл. 133. Секвестриранитѣ недвижими имоти ся продаватъ въ общината, въ която тѣ лѣжатъ.

Ако тия имоти лѣжатъ въ разни общини, тогава, ако общинитѣ граничатъ по мѣжду си, продажбата ся извршва въ общината, въ която лѣжи главното заведение, или ако нѣма заведение, въ която лѣжи по голѣмата частъ на имотитѣ.

Чл. 134. Мълчаливи условия на продажбата сж:

1-о. Че послѣдний наддавающий трѣбва да депозира цѣната на продажбата;
2-о. Че послѣдний наддавачъ е длъженъ да плати законната лихва за цѣната на продажбата, отъ деньтъ на присжжданието до деньтъ на депозираването;

3-о. Че, ако послѣдний наддавачъ испълни задълженията които приема съ продажбата, върху него прѣминува отъ минутата на присжжданието собствеността на продаденитѣ недвижими имоти, безъ отговорност обаче за показаната мѣрка на пространството, заедно съ правата и вѣщнитѣ тѣгости, съ които притежателятъ е владѣлъ имотътъ;

4-о. Че последният наддавачъ, по искание, трѣбва веднага да постави състоятеленъ солидаренъ поръчителъ за изпълнение на задълженията си;

5-о. Че разносикътъ на продажбата, извънъ наддадената цѣна, ще тегли наддавачътъ и че трѣбва да ги заплати веднага слѣдъ наддаването.

Чл. 135. Ако за плащанieto има да се позволятъ срокове за по вече отъ три мѣсеца, като се броятъ отъ продажбата, нужно е да съществува съгласието и на другитѣ интересующи се кредитори.

Чл. 136. Публичното обявление което има да се издаде отъ съдия-комисарътъ, трѣбва да съдържа:

1-о. Датата на протоколътъ върху секвестрътъ и означението на подлѣжащия на изпълнение документъ, на основание на които става продажбата;

2-о. Името, прѣзимето, занятието и жилището на кредиторътъ, който иска продажбата, на длѣжникътъ и на третото длѣжно лице, ако има таково;

3-о. Означение на имотитѣ, които има да се продаватъ, съобразно съ протоколътъ, съставенъ върху секвестрътъ;

4-о. Мѣстото, денътъ и часътъ на продажбата;

5-о. Условиата на продажбата;

6-о. Цѣната, която ще се положи въ първото извикване;

7-о. Изявление да ли имотитѣ ще се продаватъ отдѣлно или искупъ, или да ли и по какъвъ начинъ и двата вида продажба ще се съединятъ;

8-о. Името и жилището на съдия-комисарътъ.

Чл. 137. Млчаливитѣ условия на всѣка продажба на недвижими имоти, които сж изброени въ чл. 134, до колкото въ дадения случай сж прилагатъ, спомѣнуватъ сж въ публично обявление само чрезъ посочване на членътъ на законътъ; но ако има отклонения отъ тѣхъ, трѣбва особено да сж покажатъ.

Чл. 138. Публичнитѣ обявления сж залѣпватъ въ общинитѣ, въ които лѣжатъ секвестриранитѣ имоти, въ общината на мѣстожителството на длѣжникътъ, ако има жилището си въ Областта, и то на обикновеннитѣ за залѣпване на обявления мѣста.

Особено, залепването трѣбва да стане на главнитѣ врата на секвестриранитѣ здания, на главната стѣна (place) на горѣозначенитѣ общини, на главнитѣ врата на кметствата на сѣщитѣ общини и на мѣстото, гдѣто ставатъ главнитѣ пазари въ тѣзи общини.

Чл. 139. Освѣтъ това обявлението трѣбва да сж залѣпи и на съдилищната плоча, на изпълнителното съдилище, както и на плочата на околийскитѣ съдници, въ окръжността на когото лѣжатъ секвестриранитѣ имоти.

Чл. 140. По единъ екземпляръ отъ обявленията, трѣбва да бжде депозиранъ;

1-о. Въ паркетътъ на Окрѣжний Прокуроръ, при изпълнителното съдилище;

2-о. Въ писалището на изпълнителното съдилище и на онзи околийскитѣ съдникъ, въ окръжността, на когото лѣжатъ секвестриранитѣ имоти.

3-о. Въ кметствата на общинитѣ, въ които лѣжатъ секвестриранитѣ недвижими имоти.

К. Калчевъ: Защо пъкъ на Главния Прокуроръ?

Т. Кесяковъ: Това е наистина излишна работа.

Прѣдсѣд.: Да се каже на „Окр. Прокуроръ“ по добрѣ. (Приема се).

Чл. 141. По единъ екземпляръ отъ обявлението ся съобщава на длъжникътъ, на третото длъжно лице, ако има такова, и на интересующитѣ ся кредитори.

Чл. 142. Върху залѣпяванията, депозиранията и съобщенията, прѣдписани въ членъ 138—141 трѣбва да ся състави протоколъ. Тѣ трѣбва да станхтѣ най-късно до двадесетъ и единъ день прѣди продажбата.

Т. Кесяковъ: Тукъ за срока прѣдлагамъ пакъ да се смали, да бжде 21 день.

Прѣдсѣдат.: Понеже приехми на половина да намалимъ сроковетѣ, то и тукъ да стане 15 дни.

Т. Кесяковъ: Тукъ казва „преди продажбата“ — коя продажба: разбира за започването ѝ или за свършването ѝ?

Прѣдсѣдат.: Когато става наддаването, което естествено се свършва въ единъ день. Днесъ стане обявление и се свършва продажбата не по рано отъ 41 день и не по късно отъ 61, срокъ който приехми по горѣ. Въ срока отъ 41 до 61 день, трѣбватъ 15 дни—което прѣдлагамъ въ настоящия членъ, до гдѣто се проводи съобщението на длъжника на Окр. Прокуроръ, на общината и пр. и до гдѣто може би ще възразятъ, а послѣ вече единъ день постѣпва се къмъ наддаването и се свършва до вечерята.

Т. Кесяковъ: Ако се почне продажбата отъ 1 Мартъ напр. и продължава до 30 Априлии, ще каже за да ся изпълнятъ формалноститѣ, трѣбва да ги проводятъ още отъ 15 Февруария?

Прѣдсѣдат.: Членътъ опрѣдѣлява срокътъ отъ дена на обявлението до дена на продажбата. И мѣжду тоя срокъ трѣбватъ 15 дни за да се извършатъ формалноститѣ.

Т. Кесяковъ: Мисля, не се разумѣва тѣй (чете чл.) значи „единъ мѣсець“ прѣди продажбата.

Прѣдсѣдат.: Да, именно 131 чл. казва (чете) мѣжду датата на обявлението и врѣмето опрѣдѣлено за продажбата не бива да има по-малко отъ 41 день и по-вече отъ 61“. Слѣдователно продажбата става послѣ. 15-тѣхъ дни сж вътрѣ въ тия 61.

Т. Кесяковъ: Въ такъвъ случай, ако остане единъ мѣсець ~~ще~~ бжде по добрѣ за сѣдия-комисара, въ случай че се счита деньтъ когато се продава или когато става *теслимъ* — за по ясно.

К. Калчевъ: Не може да бжде цѣлъ мѣсець, защото по съобщението било отъ прокурора било отъ други може би ще стане опозиция, та за това да е 15 дни. Ако бѣше цѣлий срокъ 121 день, тогава истина трѣбваше тоя да стане 31 день. Може би прокурорътъ d'office да подигне опозиция—а въ такъвъ случай колко е по късо врѣмето толко по-вече права се дава на интересующитѣ ся лица.

Т. Кесяковъ: Ако е работата за по охално врѣме именно трѣбва 31 день прѣди 61 день да има врѣме отъ 31 день за тия работи. Ако остане 15 дни може би прокурорътъ и да има възразение, не ще да има врѣме да направи бѣлѣжки. И на комисарътъ трѣбва 31 день да направи формалноститѣ, а до 61 день оставатъ 31, въ което врѣме интересующитѣ ся ще могатъ да направятъ своитѣ

бѣлѣжки. Това прѣдлагамъ съ забѣлѣжка г. секретарь да означа въ протокола, че деньтъ на продажбата се разбира деньтъ когато стане окончателно продажбата на имота.

К. Калчевъ: Трѣбва да се разумѣва *почнуванието* на продажбата, а не *свършванието*.

Т. Кесяковъ: И азъ бѣхъ на това мнѣние, но отъ 131 чл. се убѣдихъ, че е *свършванието*.

Прѣдсѣдат.: Не е *почнуванието*, понеже въ единъ день се свършва продаването.

Т. Кесяковъ: Трѣбва продажбата да се обяви днесъ и да се свърши слѣдъ 41 день. До края пакъ, до 61 день, има още 21 день за придаване 5%. Тукъ обаче като казва или 41 день или 61, значи нѣма да се разумѣва че ще става придаване 5%. Срокътъ, който се опрѣдѣлява отъ 142 чл. разумѣва отъ деньтъ когато се продава, не по кжено отъ мѣсець се проваждатъ обявленията и още половина срокъ остава щото интересующитѣ ся да видятъ обявленнията и да направятъ заявления ако видятъ за нужно

Прѣдсѣдат.: Тогава да остане не 15 дни, а 2¹ день по-добрѣ. (Приема се чл. съ тая поправка).

Чл. 143. Публичното обнародване, което има да се издаде отъ сждията-комисарьтъ трѣбва да съдържа:

1-о. Името, прѣзимето, занятieto и жилището на кредиторьтъ, който прѣслѣдва изпълнението, както и на длъжникьтъ и на третото длъжно лице, ако има таково;

2-о. Скратено означение на секвастираниѣ имоти;

3-о. Мѣстото, деньтъ и часътъ на продажбата;

4-о. Забѣлѣжка, че подробнитѣ описания на имотитѣ и на продавателнитѣ условия могатъ да ся прѣгледватъ на мѣстата, означени въ чл. 140. . . .

5-о. Името и сѣдалището на сждия комисарьтъ.

Ако продажбата ся прѣслѣдва отъ нѣколко кредитори или ако вмѣсто първобитныйтъ длъжникъ или вмѣсто нѣкое трете длъжно лице настѣпатъ наслѣдници на тѣзи лица доволно е за удовлетворение прѣдписанието на § 1-ий да се означа въ първий случай единъ кредиторъ, а въ вторий умрѣлий съ прибавка „сега неговитѣ наслѣдници“.

Чл. 144. Обнародванието трѣбва да стане на три пжти: първото най-малко петдесетъ дни прѣди продажбата, послѣдното пъкъ въ седмицата, прѣдшествующа на продажбата.

Въ случай на продажба на голѣми и недвижими имоти или по други причини ако сждия-комисарьтъ намира за добрѣ въ интересъ на интересующитѣ ся лица да даде на извѣстието по-голѣмо распространение, той може да го обнародва и въ нѣколко мѣстни вѣстници.

Ако нѣкой отъ интересующитѣ ся, иска и други обнародвания, сждия-комисарьтъ е длъженъ да ги распорѣди, слѣдъ като се депозиратъ разпоскитѣ, които ще трѣбватъ за това.

Т. Кесяковъ: А тукъ да се каже 15 дни. Въ срока на продажбата ставатъ всички формалности.

К. Калчевъ: *Прѣди продажбата* това става за 15 дни съгласенъ съмъ. (Приема се).

Чл. 145. Всяко интересуеще се лице има право да се съпротиви на условията, опредѣлени отъ сѣдия-комисарьтъ и да иска отмяняването имъ, ако тѣ сѣ противозаконни или докачатъ неговитѣ интереси.

Но това съпротивление трѣбва да се подаде най късно двадесетъ дена прѣди деня, опредѣленъ за продажбата.

Съ съгласието на всички интересуещи се лица, условията на продажбата всекога могатъ да бѣдѣтъ измѣнени, даже и въ самиятъ день, опредѣленъ за продажбата,

Чл. 146. Ако, по каквото и да би била причина, продажбата не може да стане въобще или спорѣдъ както е било извѣстно, сѣдия-комисарьтъ трѣбва да извѣсти това чрѣзъ онѣзи вѣстници въ които е станало обнародването.

Чл. 147. Ако въ общината, въ която лѣжатъ недвижимитѣ имоти, е обичай да ставатъ обнародванията чрѣзъ тѣпанче, трѣба или другъ подобенъ начинъ, сѣдия-комисарьтъ въ деня на продажбата, распорѣжда да стане подобно обнародване.

Чл. 148. Сѣдия-комисарьтъ отваря продажбата чрѣзъ прочитане на условията включително и мълчаливитѣ условия. Условията се записватъ въ протоколътъ, като за мълчаливитѣ се само показва чл. 134.

Сѣдия-комисарьтъ употребява за продажба единъ прогласвачъ.

Чл. 149. Сѣдия комисарьтъ и неговитѣ помощници, прогласвачътъ, длѣжниците и третото длѣжно лице не могатъ да наддаватъ нито за себѣ си нито за друго. За продажбата на недвижими имоти се приспособява прѣдписанието на алинея първа отъ чл. 85.

Чл. 150. Последното наддавание трѣбва да се извика три пѣти и присѣжданieto да стане само слѣдъ истечението на 5 минути отъ послѣдното извикване. Че това е станало трѣбва да се забѣлѣжи въ протоколътъ.

Веднага слѣдъ прогласяването на присѣжданieto послѣдний наддавачъ трѣбва да подпише протоколътъ. Ако не може или не ще трѣбва да подпишатъ двѣ присѣжествующи лица като свидѣтели.

Ако не стане никакво наддавание, имотътъ се присѣжда на кредиторътъ, който послѣдва изпълнението за цѣната, опредѣлена въ продавателнитѣ условия.

Чл. 151. До гдѣто послѣдний наддавачъ не е подписалъ протоколътъ, съобразно съ прѣдписанието на втора алинея на чл. 150, интересуещитѣ се лица, които присѣжествуватъ при продажбата, могатъ да искатъ отъ него да прѣдстави единъ състоятеленъ солидаренъ порѣчителъ за изпълнение на условията на продажбата, който, като такъвъ сѣщо да подпише протоколътъ или пъкъ да депозира цѣната

Ако интересуещитѣ се лица не се съгласяватъ върху това, да ли трѣбва да се иска порѣчителство или да ли трѣбува да се приеме прѣдложенний порѣчителъ, това рѣшава сѣдия комисарьтъ.

Ако не се приеме наддавачът или неговия поржчителъ, присъжданието се счита като не станало и веднага продажбата се почва изново.

Чл. 152. Онзи който наддава за едно трете лице, длъженъ е да заяви най-късно слѣдъ присъжданието и прѣди подписването на протоколътъ за кого наддава.

Въ единъ срокъ отъ три дена отъ станалото присъждане, наддавачътъ трѣбува да донесе пълномощно или одобрение съ удостовѣренъ отъ сѣдилището прѣписъ на третето лице.

Върху получаванieto документътъ сѣдия-комисарътъ издава расписка и забѣлѣзва това въ протоколътъ на продажбата при който прилага документътъ.

Обстоятелството, че наддаването е станало за едно трете лице, не измѣнява прѣдписанието на чл. 151.

Чл. 153. Ако длъжникътъ или третето длъжно лице е още въ владѣние на присъжени имотъ, протоколътъ върху продажбата трѣбува да съдържа заповѣдь къмъ него, че той трѣбува да прѣдаде владѣнието му на послѣдний наддавачъ.

Чл. 154. Всѣко състоятелно лице, което не е изключено спорѣдъ чл. 149, може въ двадесетъ и единъ день отъ присъжданието да прѣвипи наддаването, като наддаде въ писалищато на сѣдилището, при което сѣдия-комисарътъ е установенъ, най-малко петъ на сто по-вече отъ получената цѣна, като даде поржчителство и като депозира потрѣбното количество за разноските на повторителната продажба, която окончателно се свѣршва въ 21 день.

Т. Кесяковъ: Вжтрѣ въ срока отъ 41 до 61 дни и *icompris* 5%.

Прѣдсѣдат.: Не се разбира тъй. 91 день бѣше и 121. — сега е 5 мѣсеци. Единъ мѣсець е за *comandement*. Спорѣдъ Руската и Френската системи е 5 мѣсеца, а ние турихме 3 мѣсеца и то пакъ зависи отъ стойността на имота. Ако той е отъ 50 л. достатъчно е единъ мѣсець. Ако е отъ 200—300 л. тогава е 61 день.

К. Калчевъ: Да остане по малко отъ 21 день.

Т. Кесяковъ: Но до 21 день свѣршва.

Прѣдсѣдат.: Ако нѣкой на послѣдния день даде 5% и други даде 6, 7 % тоя день се свѣршва, *enchere* по френски.

К. Калчевъ: Не е тъй: до 21 день се практикува, и тукъ трѣбва така да се разбира, „за разноски на повторната продажба“.

Прѣдсѣдат.: Напротивъ това е Само тъй го разбиратъ тукъ. Приема ли се членътъ? (Приема се).

Чл. 155. Това прѣвипение на наддаването ся обнародва и обявява чрѣзъ едно обявление, залѣнено на сѣдилищната плоча.

Това веднага се съобщава на лицето, на което имотътъ е билъ присъденъ, на прѣслѣдующий кредиторъ и на длъжникътъ.

Чл. 156. Сѣдия-комисарътъ, като приеме прѣвипението; съобразява ся съ постановленията на чл. 147—150.

Чл. 157. Наддаденото чрѣзъ прѣвипение количество или, ако има нѣколко прѣвипения, най-високото отъ тѣхъ, служи за най-първа цѣна, въ послѣдующето наддаване.

Ако прѣвишенията сж равни и ако нѣма никакво ново наддавание въ повторителната продажба, имотътъ ся присъжда на онова лице, което най-първо е прѣвишило наддаванието.

Слѣдъ втората продажба не се допуца никакви нови прѣвишения.

Т. Кесяковъ: II алинея е излишна, именно, (чете) ако прѣвишенията сж равни и пр. Двѣ равни наддавания да станатъ не е мислимо.

Прѣдсѣд.: Може да се случи, че двама дадхтъ по 5%. Въ такъвъ случай, разбира се, който е далъ по прѣди прѣдпочита се.

Т. Кесяковъ: Наддаванието става явно, записватъ се явно, като се глѣда прѣдидущий наддавачъ, колко е надалъ. За това равно наддавание не може да бжде. Ако бѣше телеграфически наддаванието тогава разбирамъ.

Прѣдсѣд.: Спомѣнхто е за по голѣма ясностъ.

К. Калчевъ: На край на 154 чл. да се прибави „която окончателно се свършва въ 21 день“. Защото и тукъ тѣй се разбира. (Приема се).

Прѣдсѣд.: Приема ли се 157 чл.? (Приема се).

Чл. 158. Тжжба за унищожение на производството относително до извършена продажба на недвижими имоти си има мѣстото, ако сж били нарушени формалноститѣ и сроковетѣ, прѣдписани въ чл. 124, чл. 136—143, чл. 144, първа и последняя алинея, и чл. 150, първа и втора алинея.

Ако ся отнася само до прѣдписаното означение на лицата или вѣщитѣ или мѣстото на продажбата, тжжбата за унищожение грѣбва да се приема само тогава ако чрѣвъ недостатъчно или не рѣдно означение тожеството е съмнително.

К. Калчевъ: Азъ прѣдлагамъ да се заличи думата „ничтожество“, поне отъ втора алинея, стига че въ първата се казва „тжжба за унищожение“. Ако се каже тукъ „ничтожество“ ще значи че всички горни членове оставатъ nullité. — Това да стане на оцѣнението на сѣдилището. Въ последната алинея пакъ да се повтори вмѣсто „ничтожество“, за унищожение, както е въ първата алинея.

Т. Кесяковъ: И да се заличи думата „ничтожество“, както прѣдлага г-нъ Калчевъ, пакъ ще се подразумѣва. Казва се, че продажбата ще стане на еди коя улица — но може да има друга подобна улица, значи продажбата става ничтожна. по такова „тождество“ иди „ничтожество“. И тѣй, безъ да се помѣнува, пакъ се разбира.

Прѣдсѣд.: Да се повтори и „тжжбата за унищожението“, пакъ е сжщото.

К. Калчевъ: 7 чл. отъ притурката на О. У. позволява кассиранието на изборитѣ по извѣстни причини, по всички избори ако и правилно да са станали могатъ да бждхтъ ничтожни, за единъ само случай ако не присѣтствуватъ. 3 членъ отъ писалището. Защо е казано *sur un de nullité* — така е и тука. За това именно казвамъ да се каже „тжжба за унищожение“ за да се остави широко сжждение на самитѣ сѣдилища. (Приема се члена съ тая поправка).

Чл. 159. Тжжба за унищожение на производството, съ исклучение на онова което има да се запазва при самата продажба, е приемлива само тогава, ако се подаде най-късно осемъ деня прѣди продажбата.

Тжжба за опищожение на производството на продажбата и присъждението е приемлива само въ срокъ отъ петнадесетъ деня слѣдъ присъжданието.

Чл. 160. Тжжбата се подава противъ кредиторитѣ, които прѣслѣдватъ изпълнението, или и противъ длъжникътъ и третето длъжно лице, ако има такова.

Тжжбата има спирающа сила.

Чл. 161. Причини за нищожество, които не сж ся повдигнали въ първостепенното сѣдилище, не могатъ да се повдигнатъ въ въззивната инстанция.

Ако тжжбата се намѣри очевидно безусловно повдигната, тжжителътъ се осжжда на глоба отъ 50 до 500 гроша златни.

Чл. 162. Тжжба за унищожение на секвестръ или на продажба на недвижими имоти, повдигната отъ страна на трете лице, на основание на право на собственост или на основание на друго вѣщно право върху секвестриранитѣ недвижими имоти, има спирающа сила само, ако тжжбата е подадена до присѣжданieto на имота.

По-късно подадена тжжба нѣма спирающа сила, освѣнъ ако прѣслѣдвающия кредиторъ се съгласява за спиранието.

Отдѣлъ второй.

Производства на размѣнението.

Чл. 163. Ако интересующитѣ ся лица не ся съгласяватъ върху рѣдътъ на първенството въ размѣтанието на получението отъ продажбата пари, всѣкой отъ тѣхъ има право слѣдъ петнадесетъ дни отъ присѣжданieto, или, ако е била повдигната тжжба за унищожение производството на продажбата слѣдъ осемъ дня отъ отхвърлянието на тжжбата за унищожение, да поиска захващанieto на производството за размѣтанието.

Прошението ся подава на прѣдсѣдателятъ на изпълнителното сѣдилище, като ся прибави достовѣренъ прѣписъ отъ протоколътъ на продажбата. Върху него прѣдсѣдателятъ распорѣжда отварянието на производството за размѣнение и назначава единъ членъ за комиссаръ.

Ч. Стамбуловъ: Срокътъ да се скжса вмѣсто „30“ да остане „15“—„8“.
(Приема се).

Чл. 164. За всѣко производство за размѣтание ся отваря единъ непрѣкъснатъ протоколъ, въ който ся записватъ распорѣжданията на прѣдсѣдателятъ, споменати въ чл. 163, както и по слѣдующитѣ распорѣждания, които могатъ да станатъ нуждни, распорѣжданieto на сѣдия-комисарътъ, които ся отнасятъ до прѣдприетото отъ него производство за размѣтание, исканията и заявленията, направени отъ интересующитѣ ся; освѣнъ това въ него се забѣлжватъ заявленията на вересии и прѣдаванието или прѣпращанieto на книжата.

Прѣдаденитѣ или прѣпратенитѣ на сѣдия-комисаря книжя ся прилагатъ при протоколътъ. Интересующитѣ ся всѣкога могатъ да прѣглжждатъ протоколътъ и притуркитѣ му.

Чл. 165. Сѣдия комисарътъ издава призование за всякой отъ интересующитѣ ся кредитори да даджтъ, писменно или устно въ растояние на петнадесетъ дня заявления на вѣресиитѣ си, въ главница, лихви, разноски и други посѣждвани

искове, и да покажатъ рѣдътъ на който иматъ притезание, като прѣдставятъ и документиѣ, които иматъ.

Т. Кесяковъ: И тукъ срокътъ да е 15 дни. (Приема се).

К. Калчевъ: Въмѣсто „побочни“ да се каже както по горе „послѣдствени (accessoire)“ (Приема се).

Чл. 166. Слѣдъ истичанието на петнадесетъ дневний ср къ сждия-комисарьтъ приготвя единъ проектъ за размѣтанието на паритѣ.

Чл. 167. Отъ получената цѣна трѣбва да се наплащатъ:

1-о. Най-напрѣдъ разносикѣ за изпълнението, съ исключение, на онѣзи разноси, които сж били причинени отъ кредиторитѣ отъ подиганието на тѣхнитѣ искове въ производство на размѣтанието;

2 -о. Слѣзъ тѣхъ данъци и други окръжни или общински даждия, които тежатъ на недвижимый имотъ за прѣзъ послѣднитѣ двѣ години до присъжданието;

3-о. На третий рѣдъ ипотекиѣ и други привилегии, които сж били придобити по сждебенъ начинъ прѣди извършванието на секвестрътъ, спорѣдъ рѣлтѣ имъ, заедно съ лихвитѣ платими за послѣдната една година прѣдшествующа на присъжданието:

4-о. На четвъртий рѣдъ, кредиторитѣ, които чрѣзъ изпълнителенъ секвестръ сж придобили заложно право върху недвижимитѣ имоти, спорѣдъ рѣдътъ на първенството имъ, заедно съ разносикѣ, лихвитѣ и други послѣдствени искове;

5-о. На петий рѣдъ данъци и други даждия, които тѣжатъ на недвижимый имотъ за по-прѣди отъ двѣтъ години прѣдшесивующи на присъжданието и;

6-о. На шестий рѣдъ — лихвитѣ на ипотекиранитѣ и привилегираниѣ въре-сии за по-преди отъ една година, спорѣдъ рѣдътъ на главницитѣ.

Чл. 168. Сждия-комисарьтъ, щомъ състави проекта трѣбва да извѣсти за това интересующитѣ ся кредитори, както и длъжникътъ, съ забѣлѣжка, че тѣ иматъ право да прѣгледѣдатъ проекта и да дадѣтъ, протоколарно или писменно, възраженията си противъ него въ единъ срокъ отъ петнадесетъ деня.

Прѣдсѣд.: И тукъ да се каже „15 дни“. (Приема се).

Чл. 169. Ако станатъ възражения, върху тѣхъ рѣшава изпълнителното сждище.

Сждебний день за разискванието на тѣзи спорове се опрѣдѣлява по длъжностъ, безотлагателно.

Прѣдписанията на чл. 117 ся приспособяватъ по съответствующъ начинъ.

Т. Кесяковъ: Най послѣ казва „по длъжностъ“. прѣдлагамъ да се прибави „безотлагателно“. (Приема се).

Чл. 170. Ако въ срокътъ, опрѣдѣленъ въ чл. 168 не се повдигнатъ никакви възражения противъ проекта, сждия-комисарьтъ сключва проекта и раздѣлява спорѣдъ него полученитѣ отъ продажбата пари. При това той опрѣдѣлява ликвидираниѣ разноси и лихви и присъжда отдѣлно на всѣкой кредиторъ, който има да ся наплати, паритѣ, които той има да получи.

Сключванието ся датира и подписва отъ сждия-комисарьтъ и отъ писарьтъ.

Чл. 171. Въ случай на възражения, сждия-комисарьтъ сключва проекта и раздѣля паритѣ спорѣдъ него само относительно до кредиторитѣ, които прѣдшествуватъ по рѣдъ на спорѣщитѣ кредитори.

Въ този случай окончателното сключване и раздѣление става само тогава, когато спороветѣ ся разрѣшатъ, съ влѣзло въ законна сила рѣшение.

Чл. 172. Документитѣ на заплатенитѣ вѣрсии ся прѣдаватъ на длѣжникътъ, слѣдъ като ся забѣлѣжи върху тѣхъ извършеното заплащане.

Ако вѣрсиитѣ сж платени само отчаси, получената сума ся забѣлѣзва върху документитѣ, които ся повръщатъ на кредиторитѣ.

Отдѣлъ третий.

Повторителна продажба.

Чл. 173. Ако послѣдний наддавачъ не е изпълнилъ условията на продажбата, тогава всѣкой отъ интересующитѣ ся кредитори, може да поиска повторителна продажба на присждений недвижимъ имотъ, безъ поврѣда на всички други законни принудителни мѣрки.

Въ този случай окончателното сключване на проекта ся прѣкъсва догдѣто не ся свърши повторителната продажба или до гдѣто не ся събере относителното количество въ обикновенното изпълнително производство.

Чл. 174. Ако послѣдний наддавачъ е единъ отъ кредиторитѣ и наплащанieto на версията му отъ цѣната на продажбата е явно уздравено, то той не може да бѣде принуденъ да депозира въ пари всичката длѣжима цѣна на продажбата, а само върхушната отъ количеството на вѣрсията си. Обаче вѣрсията му трѣбува да е била заявена въ производството на размѣтанието.

Чл. 175. Ако окончателното сключване на проекта на размѣтанието е станало, то вече си нѣма мѣстото повторителна продажба, но кредиторитѣ, на които е било присждено наплащанieto отъ получената чрѣзъ продажбата цѣна, могатъ само да повдигатъ вѣрсиитѣ ся противъ послѣдний наддавачъ, на когото е билъ присжденъ имотътъ чрѣзъ изпълнителното производство.

Чл. 176. Повторителната продажба ся извѣстява отъ сждия комисарътъ чрѣзъ обявления, които трѣбува да съдържатъ:

- 1-о. Показание на първитѣ обявления и на първата продажба;
- 2-о. Името, прѣзимето, занятieto и мѣстожителство на длѣжникътъ, на послѣдний наддавачъ и на прѣслѣдующий кредиторъ;
- 3-о. Скратено означение на недвижимитѣ имоти;
- 4-о. Цѣната на първата продажба, както и цѣната, която има да служи като основа за наддаването;
- 5-о. Мѣстото, деньтъ и часътъ на повторителната продажба;
- 6-о. Името и сѣдалището на сждия комисарътъ.

Чл. 177. Прѣдписанията на членове 133—135 и на чл. 138—161 ся прилагатъ и на повторителната продажба.

Чл. 178. Прѣдписанный послѣденъ наддавачъ е исключенъ отъ наддаването въ повторителната продажба.

Ако прѣди захващанieto на продажбата прѣдписанный послѣденъ наддавачъ докаже, че до това врѣме е изпълнилъ условията на продажбата и е депозиралъ

количеството, което е потребно за наплащане на разноситѣ, причинени отъ производството на повторителната продажба, по-нататъшното производство ся прикъсва.

Чл. 179. Прѣдпущенъ послѣденъ наддавачъ е отговоренъ за недоимокѣтъ който би произлѣзалъ въ повторителната продажба, за лихвитѣ на цѣната, произведена отъ продажбата, и за разноситѣ на повторителната продажба.

Ако се придобие по-голъма цѣна отъ колкото въ първата продажба, прѣдпущенъ послѣденъ наддавачъ нѣма никакво право върху излишекѣтъ, който остана въ полза на масата.

ЧАСТЬ ТРЕТЯ.

Исполнение чрѣзъ затворъ.

ГЛАВА ПЪРВА

Примлимость.

Чл. 180. Исполнение чрѣзъ затворъ не може да бѣде прѣдприето освѣнъ чрѣзъ едно сѣдилищно разрѣшение.

Чл. 181. Исполнението чрѣзъ затворъ трѣбва да бѣде произнесено, по исканіе на прѣслѣдующий кредиторъ:

1-о. Противъ всѣкой длѣжникъ, който нѣма въ Областѣта недвижимо имущество, на което цѣната да отговаря на количеството на вѣресиптѣ, за наплащане на които ся иска исполнението и за които съществува основно подозрѣние, че ще побѣгне, или който нѣма трайно мѣстопребивание въ Областѣта;

2-о. Противъ длѣжници, които отказватъ да дадѣтъ клѣтва, които имъ ся възлага съгласно съ чл. 46;

3-о. Противъ длѣжници осѣдени за работи, които законѣтъ счита търговски;

4-о. Противъ длѣжници, които сѣ извършили насилие или измама, или които сѣ успорядвали своето собствено писмо или подписъ;

5-о. Противъ отговорни счетоводители на Държавата, на общинитѣ и на общественитѣ заведенія за количества, които тѣ имъ длѣжатъ;

6-о. Противъ поржчителитѣ на рѣченитѣ счетоводители и противъ сѣдебни поржатели, ако исполнението чрѣзъ затворъ е било условено;

7-о. Противъ послѣдний наддавачъ за единъ недвижимъ имотъ относително до исполнението на задѣлженията му, спорѣдъ първата алинея на чл. 179.

Т. Кесяковъ: Тукъ да се прибави въ първа алинея „въ Областѣта *движимо* и недвижимо“.

К. Калчевъ: Нѣма нужда отъ такава прибавка. Движимитѣ могатъ да се скриватъ. По горѣ е казано изрично, че щомъ нѣма движимо поисква се недвижимо, и още че се присъвокуняватъ тритѣ вида на исполнението.

Прѣдсѣдат.: Има прѣдложение да се прибави „движимо“? (Пада).

Т. Кесяковъ: И 4 алинея ми се види излишна, понеже тя говори за криминално прѣстѣпление.

Прѣдсѣдат.: Отъ криминалното прѣстѣпление може да се извади и граждански искъ.

К. Калчевъ: Ако нѣкойси откаже подписа, а послѣ се узнае, че истина е неговъ, то е безсѣвѣстностъ и трѣбва да се затвори.

Т. Кесиковъ: Фалшивостъта всѣки пѣтъ е криминално дѣло.

К. Калчевъ: Туй не е фалшивостъ обаче, просто длѣжникътъ отказва подписа си.

Прѣдсѣдат.: Каго има възражение да се гласува членътъ. (приема се.)

Чл. 182 Въ случаитѣ на прѣдидущий чл. 181, съ исклучение на 2-ра и 4-та алинея, сѣдилището може да отхвърли исканието за изпълнение чрѣзъ затворъ, ако прѣдмѣтътъ на осѣжданieto не надминува 5,000 гроша златни.

Чл. 183. Исполнението чрѣзъ затворъ може да бѣде произнесено:

1-о За обезщетения;

2-о Противъ опекуни (васии) и куратори, пристойници съ исклучение на родственицитѣ по исходяща линия и противъ всѣкой другъ управитель, назначенъ отъ сѣдилището по причина на недостатѣкъ въ смѣтката имъ и на други повръщания, за които тѣ сѣ заджжени отъ длѣжноститѣ на службата си;

3-о Противъ наематели на земи за обработване, по причина на неплащане наемътъ, ако изпълнението чрѣзъ затворъ е било условено въ контрактътъ за наемъ.

К. Калчевъ; И тукъ да се поправи вмѣсто „кураторъ“. както казахме по-горѣ въ единъ членъ. (Приема се).

Чл. 184. Разрѣшението изискуемо отъ чл. 180, ся издава по исканне на кредиторътъ отъ първостепенното сѣдилище, което е разгѣждамо спорътъ.

Въ случай на чл. 181,—§ 2 компетентно е онова сѣдилище, което е възложило клѣтвата.

Чл. 185 Просбата за изпълнение чрѣзъ затворъ може да ся заяви и устно въ протоколъ. Съ нея заедно трѣбва да се прѣдстави подлѣжащия на изпълнение документъ и други документи, които показватъ приемливостъта на изпълнението чрѣзъ затворъ, като ся изложатъ и направятъ вѣроятни обстоятелствата, на които кредиторътъ основава исканието си, съгласно съ чл. 181—182.

Чл. 186. Противъ длѣжници, които нѣматъ нито движими, нито недвижими имоти въ Областъта, позволениято за изпълнение чрѣзъ затворъ може по исканието на кредиторътъ, да ся издаде още въ рѣшението, което постановлява по сѣщността на дѣлото.

Това исканне може да се направи до сключванието на разискванието, на което рѣшението се основава, даже и най-напрѣдъ въ въззивната инстанция, безъ да се глѣда да ли длѣжникътъ присѣтствува или не, и да ли исканието е било заявено въ тѣжбата или въ други писмени жалби.

Чл. 187. Разрѣшението върху исканне за изпълнение чрѣзъ затворъ ся издава безъ прѣдварително устно разискване, освѣнъ ако исканието е било направено спорѣдъ прѣдидущий членъ.

Чл. 188. Исполнението чрѣзъ авторъ е исклучено:

1-о. Противъ членове на Областното Собрание прѣзъ траянieto на сесията, освѣтъ ако самото собрание позволи изпълнението;

2-о. Противъ военни лица, които принадлежатъ на една мобилизирана частъ отъ войската;

3-о. Противъ корабначалникъ, корабленици (матроси) и всички други лица принадлежащи на единъ морски корабъ, когато корабътъ е готовъ за тръгване;

4-о. Противъ малолѣтнитѣ, освѣтъ за търговски работи, когато иматъ законно позволение да правятъ търговия;

5-о. Противъ лица по стари отъ седемдесетъ години.

Чл. 189. Затворътъ ся прѣкъсва:

Д. Стамбуловъ: Тукъ . . . „ако това собрание“ „това“ да се изличи. Да остане „ако събранието“. (Приема се.)

Чл. 190. Противъ единъ длъжникъ, на когото здравето би било изложено на близка и значителна опасностъ чрѣзъ изпълнението съ затворъ, изпълнението чрѣзъ затворъ не може да се прѣдприеме, до гдѣто трае това състояние.

ГЛАВА ВТОРА.

Запирание.

Чл. 191. Запиранието се извършва чрѣзъ изпълнителний служител слѣдъ като съобща на длъжника сѣдилищното разрѣшение на затворътъ.

Д. Стамбуловъ: Прѣдлагамъ тоя членъ да се редактира и остане така: „запиранието се извършва чрѣзъ изпълнителния служител, слѣдъ като му прѣдаде сѣдилището разрѣшение за затворъ“. (Приема се.)

Чл. 192. Прѣди да се прѣдприеме запиранието на единъ чиновникъ, вѣрслужителъ или учителъ на общественни училища, изпълнителний служител трѣбва да извѣсти на началството имъ. Запиранието може да се извърши само тогава, когато началството ся е приготвило за замѣстванието на длъжникътъ въ службата. Началството е длъжно да направи незабавно потрѣбнитѣ распорѣждания за тая цѣль и да извѣсти за това изпълнителний служителъ.

Чл. 193. Ако има да ся запре нѣкое военно лице, което се намира въ дѣйствителна служба, сѣдилището трѣбва да иска изпълнението чрѣзъ затворъ отъ военното началство

Чл. 194. Затворътъ ся изпълнява въ едно мѣсто, въ което не се намиратъ затворенници за углавни дѣла, било въ прѣдварителенъ затворъ, било окончателно осѣдени.

Чл. 195. Кредиторътъ е длъженъ да прѣдплаща разноси за храна, на длъжника отъ мѣсець на мѣсець, по опрѣделение на сѣдилището.

Длъжникътъ не може да се приеме въ затворътъ, ако поне за единъ мѣсець не сж били прѣдплатени разносикѣ.

Ако плащанieto не се поднови най-късно до пладиѣ на послѣдний день отъ периодътъ, за който е прѣдплатено, длъжникътъ сѣдебно безъ никакви формалности ся освобождава отъ затворътъ.

Противъ длъжникътъ, който е билъ освободенъ по такъвъ начинъ или по исканне на кредиторътъ, безъ дѣйствие отъ страна на длъжникътъ, затворътъ не може да се възобнови по исканна на сѣщия кредиторъ.

Д. Стамбуловъ: Тукъ ся спомѣнува „за разноси“ и „храна“, но какви са тия? Да се опрѣдѣли.

Прѣдсѣдат.: Тукъ може да се опрѣдѣли, а общеприето е всѣка година Градскій Сѣвътъ да опрѣдѣлява.

Т. Кесяковъ: Градскій Сѣвътъ тука това не прави?

Прѣдсѣд.: Нѣмало е нужда за това.

Т. Кесяковъ: Но тогава трѣбва да се каже за да с извѣстно.

Д. Стамбуловъ: Най-напрѣдъ се казва „за разноси по затвора“ и послѣ „за храна“. Какви сж първитѣ и кои послѣднитѣ? За послѣднитѣ пакъ се разбира, че трѣбватъ за храна на затворника, но какви са другитѣ!

Прѣдсѣд.: Тѣ са напр. комисарьтъ отива да направи актове и пр., спорѣдъ законътъ той има право да получи разноси, срѣщу такива именно се изиска кредиторътъ да плати „разноси по затвора“.

К. Калчевъ: Трѣва да стане по ясно, но понеже тѣ са ничтожни разноси, по добръ, за да не се иска по вече, да се заличи тая частъ на члена. Да се каже само: „разноси за храна *опрѣдѣлени отъ Градскій Сѣвътъ*“.

Прѣдсѣдат.: Тогава по добръ да кажемъ тѣй: кредиторътъ е длъженъ да плаща разноситѣ за храна на длъжника отъ мѣсець на мѣсець, които се опрѣдѣляватъ отъ сѣдилището“. (Приема се).

Чл. 196. Протоколътъ върху запиранieto и прѣдаването на длъжникътъ на надзирателътъ на затвора ще съдържава, освѣнъ общитѣ изисквания на чл. 39, още:

1-о Означение на подлѣжащия на изпълнение документъ и на сѣдилищното разрѣшение, което заповѣдва, изпълнението чрѣзъ затворъ;

2-о. Означение на длъжимото количество въ главница, лихви и разноси;

3-о. Станалото прѣдаване на длъжникътъ на тъмничний надзирателъ;

4-о. Количеството на депозираниѣ пари за разноси за храна.

К. Калчевъ: И тукъ въ 4-ал. вмѣсто „за разноси и храна“ да се каже „за разноси за храна“. (Приема се).

Чл. 197. Тъмничний надзирателъ трѣбва да държи единъ прошитъ и подписанъ отъ прѣдсѣдателътъ на сѣдилището регистръ за длъжницитѣ, които му са били прѣдадени.

Въ този регистръ ся записва всѣко прѣдаване, както и протоколътъ на запиранieto, и всичко това ся подписва отъ изпълнителний служителъ и отъ надзирателътъ.

Когато единъ длъжникъ се освободи, надзирателътъ забѣлѣжава отстрани на горнето записване врѣмето на освобождението, както сѣдебното распорѣждане или другитѣ обстоятелства, на които то се основава

ГЛАВА ТРЕТЯ.

П р и с ѣ е д и н е н и е.

Чл. 198. Всѣкой кредиторъ, който има право да приспособи изпълнението чрѣзъ затворъ, може да се присѣдини на това производство.

Присъединението се извършва чрез съставянето на протоколъ от страна на изпълнителния служител, който, освѣтъ писанията прѣдписани въ чл. 196, ще съдържава изричното заявление на кредиторътъ, че се присъединява на извършеното записване.

Чл. 199. Отъ денятъ на присъединението кредиторътъ теглятъ разносикътъ по равни части. Обаче, присъединяващия се кредиторъ е длъженъ да депозира самъ разносикътъ, щомъ длъжникътъ прѣстане да е затворенъ за първата причина, за която е билъ отъ началото задръжънъ. Той може да ги депозира прѣди това време, ако се страхува отъ какъто небръжение или споразумѣние.

ГЛАВА ЧЕТВЪРТА.

Причинитѣ и начинътъ на освобождението.

Чл. 200. Тъмничний надзирателъ е длъженъ веднага да освободи длъжникътъ:

1-о Въ случай на изпълнително рѣшение, което заповѣдва освобождението;

2-о. Ако кредиторитѣ, които сж задрѣли длъжникътъ и сж се присъединили на това записване, позволятъ това чрезъ едно заявление, вписано отъ страни на протоколътъ (чл. 197).

3-о. Въ случай на чл. 195 алинея 3.

Чл. 201. Прѣдседателътъ на сѣдилището заповѣдва освобождението на длъжникътъ.

1-о. Ако длъжникътъ депозира въ сѣдилището главницата, лихвитѣ и разносикътъ, за които става изпълнението;

2-о. Ако длъжникътъ докаже, че е навършилъ 70 години на възраста си;

3-о. Въ случай на чл. 189, чрезъ времето на трайнието на изброенитѣ въ него обстоителства;

4-о. Въ случай на чл. 181 § 2, ако длъжникътъ положи изисканата кѣтва.

Чл. 202. Длъжникътъ може да получи освобождението си ако даде поручителство за исплащане на дългътъ си.

Ако въ срокътъ, опрѣдѣленъ въ поручителството, дългътъ се не исплати длъжникътъ може да бѣде изново затворенъ, безъ поврѣда на послѣдванята противъ поручителството.

Чл. 203. Длъжникътъ може да получи освобождението си ако е билъ затворенъ въ продължение на 91 день.

Освобождението не може да се позволи, ако кредиторитѣ докажатъ, че длъжникътъ има срѣдства за наплащанieto, отъ което лишава кредиторитѣ.

Чл. 204. Въ случаитѣ прѣдвидени отъ чл. 202 и 203, освобождението се произнася отъ изпълнителното сѣдилище слѣдъ устно разискване, за което трѣбва да се призовътъ интересующитѣ се страни.

Противъ такова рѣшение има мѣсто за въззивъ безъ разлика на количеството.

Т. Кесяковъ: Тукъ е погрѣшка: 202 и 203 чл. а не 204.

Чл. 205. Длъжникътъ освободенъ на основание на чл. 201 § 4 и чл. 202, ако придобие нови срѣдства за наплащане, може да бѣде задръжънъ за сѣщия дългъ по силата на ново рѣшение.

Чл. 206. Длъжникътъ, който е положилъ клѣтва, прѣдписана въ чл. 46, длъженъ е да повтори тѣзи клѣтва спрямо другъ кредиторъ само тогава, ако се удостовери, че той относѣ е придобилъ сръдства за наплащане. Сѣщото си има мѣстото, ако длъжникътъ, който е билъ задренъ на основание чл. 181 § 2, е освободенъ на основание на чл. 203.

Прѣходни распорѣждания.

Чл. 207. Настоящий Публично-Административенъ Правилникъ ще се приспособява отъ денѣтъ на влязанието му въ сила и за по-нататъшното изпълнително производство на прѣдприетитѣ изпълнения.

Чл. 208. Настоящий Публично-Административенъ Правилникъ влиза въ сила слѣдъ петнадесетъ дни отъ денѣтъ на обнародванетоъ му. (Приема се).

Прѣдсѣдатель: Прѣдлагамъ сега да свършимъ и 3-то разискване. (Приема се). Моля комисията прѣдварително да даде редакцията си за 118 чл.

К. Калчевъ: 118 чл. да стане тѣй.

Исключаватъ се отъ изпълнителенъ секвестръ.

1-о. Малка къща необходима за жилище на длъжника и фамилията му до стойностъ най много 3000 гр.

2-о. Ниви най много 5 уврата. (Приема се).

Т. Кесяковъ: Азъ бѣхъ задържалъ на 3-то гласуване на проекта да прѣдлага една прибавка на 27 чл. Именно въ тоя членъ въ първата алинея, подиръ „компетентни са окр. сѣдилища“ да се вмѣсти: и по пълномощие, окол. сѣдилища въ кръга на тѣхната компетентность.

Прѣдсѣдатель: Подкрепя ли се това прѣдложение на г. Кесякова? (Подкрепя се). Които ся за него да дигнатъ рѣка. (Пада)

Други поправки нѣма.

(Нѣма). Проекта се приема. Азъ въ четвъртъкъ, петъкъ ще имамъ работа, та не ще може да стане засѣдание.

Ив. Ст. Гешовъ Да се повикатъ Д-ръ Чомаковъ и Караджовъ.

К. Калчевъ: И азъ ще отсъствамъ за четвъртъкъ и сѣбота, по понеже г. Юруковъ ще отсъствува, то за да стане засѣдание азъ ще дода, но колкото за въ сѣбота не мога.

Прѣдсѣд.: Значи ще има 6 чл., та като се повика и Д-ръ Чомаковъ ще може да стане засѣдание въ четвъртъкъ, а за въ сѣбота неще да има.

Т. Кесяковъ За дневенъ рѣдъ прѣдлагамъ въ слѣдующето засѣдание да бжде *криминалното сѣдопроизводство*. (приема се).

Прѣдсѣдат.: Засѣданието се закрива.

(Конецъ въ 3^{3/4} ч.)

Прѣдсѣдатель: Д-ръ Яннуловъ

Подпрѣдсѣдатель: Д. Юруковъ

Секретарь: Д. Стамбуловъ.

Стенографъ: Ив. А. Шандаровъ.